

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kwaśniewski

w sprawie z powództwa Polskiej Telefonii Cyfrowej Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej z udziałem Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji w Warszawie o nałożenie obowiązków, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 29 czerwca 2011 r., na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 listopada 2010 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej na rzecz powódki - Polskiej Telefonii Cyfrowej 270 zł (dwieście siedemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 22 października 2008 r., Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej: „Prezes UKE” lub „pozwany”) – powołując między innymi art. 40 ust. 4 w związku z art. 40 ust. 3 oraz art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r.

– Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.; dalej: „Prawo telekomunikacyjne” lub „PT”) nałożył na Polską Telefonię Cyfrową Spółkę z o.o. w Warszawie (dalej: „powód”) obowiązek:

1. dostosowania stawki z tytułu zakańczania połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej Polskiej Telefonii Cyfrowej Spółki z o.o. do poziomu 0,1677 zł/min., zgodnie z poniższym harmonogramem: w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 30 czerwca 2009 r. obowiązywać miała stawka MTR (zł/min.) w wysokości 0,2162 zł, a od 1 lipca 2009 r. obowiązywać miała stawka MTR (zł/min.) 0,1677.

2. organ regulacyjny zobowiązał Polską Telefonię Cyfrową Spółkę z o.o. do corocznego przedstawienia Prezesowi UKE uzasadnienia opłat, o których mowa w art. 40 ust. 2 PT, wyznaczonych na podstawie danych kosztowych za ostatni zakończony rok obrotowy, nie później niż w terminie 120 dni kalendarzowych od zakończenia tego roku.

Decyzji tej nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Odwołanie od tej decyzji wniósł powód jednocześnie zaskarżając zażaleniem postanowienie Prezesa UKE z dnia 25 września 2008 r. o ograniczeniu PTC prawa wglądu do materiału dowodowego sprawy.

Wyrokiem z dnia 10 maja 2010 r. Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie uchylił zaskarżoną decyzję, oddalił zażalenie na postanowienie Prezesa UKE z dnia 25 września 2008 r. oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Wyrok Sądu Okręgowego – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zaskarżył apelacją pozwany Prezes UKE.

Wyrokiem z dnia 10 listopada 2010 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację; zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 270 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Wyrok Sądu Apelacyjnego (w całości) zaskarżył skargą kasacyjną pozwany Prezes UKE. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano, że w sprawie występują następujące istotne zagadnienia prawne:

- 1) “czy, w postępowaniu odrębnym w sprawach z zakresu regulacji telekomunikacji i poczty, badając celowość i legalność decyzji organu

regulacyjnego (Prezesa UKE) zaskarżonego odwołaniem do Sądu OKiK sąd ten bierze pod uwagę stan rzeczy (stan faktyczny i prawny) z chwili zamknięcia rozprawy, czy też z chwili wydania zaskarżonej decyzji”;

- 2) “czy w sprawach administracyjnych zakończonych wydaniem decyzji dotyczącej dostosowania opłat w rozumieniu art. 40 ust. 4 Pt, w przypadku uprawomocnienia się wyroku sądu powszechnego uchylającego zaskarżoną odwołaniem do Sądu OKiK decyzję Prezes UKE obowiązany jest rozpoznać sprawę ponownie w związku z przedłożonym przez przedsiębiorcę uzasadnieniem wysokości opłat ustalonych w oparciu o ponoszone koszty w rozumieniu art. 40 ust. 2 Pt, oraz czy dopuszczalne jest w prowadzonym w dalszym ciągu postępowaniu ustalenie opłat, po usunięciu uchybień w zakresie postępowania administracyjnego czy też wydanie wyroku uchylającego decyzję oznacza zakończenie postępowania administracyjnego”;
- 3) “czy przedsiębiorca telekomunikacyjny wnoszący odwołanie od decyzji Prezesa UKE do Sądu OKiK powołując się na uchybienia organu regulacyjnego polegające nie przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego w rozumieniu art. 15 pkt 1-4 Pt obowiązany jest wykazywać wpływ tego uchybienia na treść rozstrzygnięcia, czy też uchybienie takie powinno w każdym przypadku skutkować uchyleniem decyzji niezależnie od wpływu takiego uchybienia na “istotę” (meritum) sprawy”;
- 4) “czy, przepis art. 4 ust. 1 dyrektywy ramowej w zw. z art. 6 dyrektywy ramowej w brzmieniu obowiązującym w chwili wydania zaskarżonej decyzji oraz w zw. z przepisem art. 15 Pt, należy rozumieć w ten sposób, iż w sytuacji gdy krajowy organ regulacyjny nie ogłosił procedur konsultacyjnych i nie opublikował wyników postępowania konsultacyjnego, zaś umożliwił odwołującemu się podmiotowi wypowiedzenie się Sąd rozpoznający odwołanie od takiej decyzji może zaniechać rozpoznania meritum sprawy poprzestając na stwierdzeniu naruszenia obowiązku procedury konsultacyjnej”.

Wskazano ponadto, że w sprawie zachodzi nieważność postępowania polegająca na rozpoznaniu sprawy, mimo, że w stosunku do postanowienia Prezesa UKE z dnia 25 września 2008 r. w przedmiocie ograniczenia PTC wglądu do materiału dowodowego nie jest dopuszczalna droga sądowa przed sądem powszechnym.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany Prezes UKE wniósł o: 1. odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ewentualnie, w razie przyjęcia skargi do rozpoznania o jej oddalenie; 2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny w zaskarżonym wyroku uznał, że – wbrew apelacji Prezesa UKE – Sąd pierwszej instancji prawidłowo uchylił zaskarżoną odwołaniem Polskiej Telefonii Cyfrowej decyzję Prezesa UKE ze względu na wydanie jej z pominięciem wymaganego i – według Sądów obu instancji – niezbędnego postępowania konsultacyjnego określonego w art. 15 pkt 2 Prawa telekomunikacyjnego. Na powyższym ustaleniu dotyczącym stanu faktycznego i oceny prawnej, że nie zostało przeprowadzone postępowanie konsultacyjne chociaż istniały ku temu przesłanki ustawowo określonych czynności organu regulacyjnego – opiera się zaskarżony skargą kasacyjną wyrok Sądu drugiej instancji.

W postępowaniu kasacyjnym nie podlegają rozpoznaniu zagadnienia prawne, które nie dotyczą podstaw zaskarżonego wyroku, także zagadnienia, których wyjaśnienie nie jest konieczne dla kasacyjnej oceny zaskarżonego wyroku. W rozpatrywanej skardze kasacyjnej jako przyczynę przyjęcia skargi do rozpoznania powołane zostały zagadnienia, które nie mieszczą się w obrębie problemów kasacyjnych sprawy. Powyższe dotyczy powołania się na potrzebę wyjaśnienia czy sąd bierze pod uwagę stan faktyczny i prawny z chwili zamknięcia rozprawy, czy też z chwili wydania zaskarżonej decyzji. Wskazana „potrzeba wyjaśnienia” nie może odnosić się do kontrowersyjnych między stronami podstaw zaskarżonego wyroku skoro pozostaje poza problemem postępowania konsultacyjnego. Podobnie należy ocenić kwestię sprowadzającą się do pytania o

znaczenie wyroku uchylającego decyzję Prezesa UKE dla postępowania administracyjnego przed Prezesem UKE. Uchylenie zaskarżonej decyzji przez Sąd pierwszej instancji (zaaprobowane w zaskarżonym wyroku) z powodu nieprzeprowadzenia wymaganej procedury konsultacyjnej wynika z oceny obu Sądów istotności tej procedury poprzedzającej wydanie decyzji regulacyjnej. Dlatego uznano „przedwcześnieść” rozstrzygnięcia regulacyjnego. W związku z tym, skoro z zaskarżonego wyroku wynika zasadnicza istotność postępowania konsultacyjnego, podstawą kasacyjnej oceny zaskarżonego wyroku nie będzie trzecie z postawionych w skardze pytań – czy potrzebne jest wykazywanie wpływu zaniechania postępowania konsultacyjnego na treść rozstrzygnięcia. Pytanie czwarte nie przedstawia istotnego zagadnienia prawnego sprawy, gdyż rozstrzygnięcie sprawy opiera się na przepisach ustawy – Prawo telekomunikacyjne i art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. a ze wskazanych przepisów dyrektywy ramowej nie można wyprowadzić przekonującego twierdzenia, że przepisy te zakazują sądowi uchylenia decyzji regulacyjnej ze względu na zaniechanie przeprowadzenia wymaganego postępowania konsultacyjnego. Taka ocena sądu nie wyraża ograniczenia prawa sądu do merytorycznego rozpoznania sprawy.

Wreszcie bezpodstawnie wskazano na nieważność postępowania. Postawiony w tym zakresie zarzut nie został połączony z „wytknięciem” przepisów, które zastosował Sąd drugiej instancji w ocenie zawartego w wyroku Sądu pierwszej instancji orzeczenia co do postanowienia organu regulacyjnego z dnia 25 września 2008 r., to jest art. 380 i art. 384 k.p.c. Nie mają podstaw twierdzenia skarżącego, że Sąd drugiej instancji nie rozpoznał wadliwości orzeczenia Sądu pierwszej instancji w części dotyczącej oddalenia zażalenia na postanowienie z dnia 25 września 2008 r. Sąd drugiej instancji stwierdził wadliwość rozstrzygnięcia w wyroku Sądu pierwszej instancji, pomimo to nie uchylił zakwestionowanego rozstrzygnięcia z przyczyn wynikających z art. 384 k.p.c., którego zastosowanie nie jest kwestionowane podstawami skargi.

Uznając, że wyjaśnienie przedstawionych w skardze zagadnień prawnych nie jest potrzebne dla kasacyjnej oceny podstaw zaskarżonego wyroku, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. wobec braku wymaganych przyczyn przyjęcia skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ §

2 k.p.c. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego ma swoją podstawę § 13 ust. 4 pkt 2 w związku z § 18 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).